

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221200035
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8221200035.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom v spore žalobcu: Z. M., E.. X.X.XXXX, XXX XX I. XX, zastúpeného: Mgr. Matúš Macko, advokát, Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, IČO: 50 424 777, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenému: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníková 3A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 460,54 Eur takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 460,54 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 460,54 Eur od 23.1.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 7.1.2021 domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 460,54 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 460,54 Eur od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Podanú žalobu odôvodnil skutočnosťou, že so žalovaným uzatvoril zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo 7.1.2014, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi sumu 200,- Eur a pri splatení mu bol povinný zaplatiť sumu 660,54 Eur, ktorú v celom rozsahu žalovanému aj zaplatil. Poskytnutý úver žalobca považuje za bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva o úvere neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), f), i), j) a y) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t.j. 7.1.2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Tvrdil, že poznatok o bezdôvodnom obohatení žalovaného získal od na jeho úkor získal od Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS dňa 10.1.2019, ktoré ho informovalo o tom, že zmluvy žalovaného spravidla nemajú všetky náležitosti predpísané zákonom, súdy už vyslovili ich bezúročnosť a bezpoplatkovosť, sú úžerné a obsahujú aj neprijateľné zmluvné podmienky.

3. Žalovanému bola žaloba doručená 21.1.2021. V podaní zo 4.2.2021 uviedol, že sa vo všeobecnosti nestotožňuje s názormi žalobcu uvedenými v žalobe. Poukázal na to, že v bode 3 zmluvy sa žalobca ako spotrebiteľ zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 304,- Eur do 5.5.2014 (t. j. v jednej splátke) na účet veriteľa. Preto mal za to, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Splátka vo výške 304,- Eur pozostávala z požičanej sumy 200,- Eur predstavujúcej istinu, a celkových nákladov spotrebiteľa v sume 104,- Eur, ktoré mal tvoriť úrok vo výške 39,15% ročne v sume 26,10 Eur, a administratívnych nákladov v sume 77,90 Eur, čo jasne vyplýva z prvej strany

zmluvy o úvere. Zmluva o úvere tak nemôže byť bezúročná a bez poplatkov, keďže spĺňa stanovené obligatórne náležitosti a neabsentuje v nej ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), ktorý je podľa žalovaného vypočítaný v súlade s prílohou č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere so vstupnými údajmi uvedenými v zmluve. S poukazom na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy prezentoval názor, že úrok nie je odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale je odplatom, ktorá sa platí pri užívaní, alebo v súvislosti s vrátením peňažných prostriedkov a preto aj výška odplaty uvedená v zmluve je v súlade s označeným ustanovením nariadenia vlády a neprevýšila dvojnásobok priemerných hodnôt RPMN. Pokiaľ žalobca nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu, mal právo odstúpiť od zmluvy do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo však nevyužil. Žalobca zmluvu podpísal bez akéhokoľvek fyzického alebo psychického nátlaku. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Vo vzťahu k uplatnenému nároku ďalej poukázal na to, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podlieha zákonnej premlčacej lehote, a to subjektívnej 2-ročnej lehote, ktorá v celom rozsahu uplynula 9.12.2018, potom, čo začala plynúť dňa 9.12.2016, kedy žalobca poukázal na účet žalovaného splátku nad rámec istiny. Pre začiatok plynutia tejto lehoty sa vyžaduje skutočná (preukázaná) a nie len predpokladaná vedomosť. Vyjadril názor, že v danom prípade u žalovaného nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia vyplývajúcej z Občianskeho zákonníka, keďže žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy, ktorá nebola vyhlásená za neplatnú, právny dôvod na plnenie zo zmluvy neodpadol, a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Mal za to, že na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nepostačujú všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní zmlúv o úvere, ale je nutné v každom jednotlivom prípade preukázať, že žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy a prijatia plnenia na základe nej skutočne vedel, alebo bol uzrozumený s tým, že sa obohacuje bezdôvodne.

4. S poukazom na § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého pojednávanie v spotrebiteľských sporoch nie je potrebné nariaďovať ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000,- Eur konajúci súd spor prerokoval bez nariadenia pojednávania, keďže žalovaná suma uvedenú hranicu nepresahovala a vyjadrenia strán a zabezpečené listinné dôkazy súd vzhliadol za postačujúce pre svoje rozhodnutie.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to žiadosťou žalobcu žalovanému o poskytnutie kópií ním označených zmlúv, výpisom žalovaného z tzv. Klientskej zóny k zmluve č. XXXXXXXXXX zo 7.1.2014, žalovaným doloženou Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo 7.1.2014, prehľadom priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS z 25.1.2019 a ostatným obsahom spisu, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

6. Medzi stranami nie je sporné, že žalobca a žalovaný 7.1.2014 uzatvorili zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý žalovaným úver vo výške 200,- Eur, ktorý mal byť podľa zmluvy v celosti splatený 5.5.2014. Sporné medzi stranami tiež nebolo splatenie úveru žalovaným dňa 9.12.2016 a to sumou 660,54 Eur, čo vyplýva aj zo žalobcom doloženého výpisu z tzv. Klientskej zóny k zmluve č. XXXXXXXXXX zo 7.1.2014.

7. Z následne do spisu predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 7.1.2014 bolo ďalej zistené, že žalobcovi žalovaný poskytol pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere sumu 200,- Eur a žalobca sa ho zaviazal vrátiť spolu s nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom v sume 104,- Eur, t.j. celkovo sumu 304,- Eur a to do 5.5.2014. podľa bodu 2. označenej zmluvy, celkové náklady žalobcu ako spotrebiteľa so spotrebiteľským úverom sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu 26,10 Eur a administratívneho poplatku (predstavujúceho administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere so všetkou administratívou s tým spojenou) v sume 77,90 Eur. Zmluva ďalej obsahuje dohodu, že „doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane 5.5.2014“. Bod 3. tejto zmluvy obsahuje ustanovenie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) bola vypočítaná v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru vo výške 251,18%. Podľa pripojenej inkorporačnej

doložky, neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú aj Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru. V zmluve sa uvádza, že výška priemernej ročnej RPMN na poskytnutý úver platná ku dňu podpísania zmluvy činila 75,53%.

8. Podľa prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS z 25.1.2019, žalobca bol pri osobnom stretnutí dňa 10.1.2019 informovaný, že spotrebiteľské zmluvy uzavreté so žalovaným sú bezúročné a bezpoplatkové, pretože neobsahujú všetky zákonom predpísané náležitosti, čo konštatovali aj sudy v Slovenskej republike vo svojich právoplatných rozhodnutiach. Žalobcovi bolo odporúčené obrátiť sa ohľadom právnych služieb na advokáta, ktorý by posúdil právnu stránku veci.

9. Z verejne dostupného prehľadu priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny v roku 2014 vyplýva, že v mesiaci január 2014 boli spotrebiteľské úvery s dobou fixácie úrokovej sadzby kratšej ako 1 rok poskytované na finančnom trhu v priemere s úrokom vo výške 6,92%. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2013, údaje ktoré boli platné aj ku dňu podpisu zmluvy, priemerná RPMN spotrebiteľských úverov s dobou splatnosti od 3 až do 6 mesiacov vo výške do 1 500,- Eur bola 75,53%.

10. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

14. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

16. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Podľa § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (subjektívna lehota). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. (objektívna lehota).

20. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

22. Zmluva o úvere č. XXXXXXXXX zo 7.1.2014 je spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalovaný pri jej uzatváraní vystupoval v postavení dodávateľa a konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobca je spotrebiteľom, keďže nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Je teda nesporné, že na uvedený spotrebiteľský úver sa vzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch.

23. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy predloženej samotným žalovaným, súd zistil, že neobsahuje úplný údaj o mieste podnikania a identifikačnom čísle finančného agenta, prostredníctvom ktorého bola s veriteľom zmluva uzavretá [náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch] keď obsahuje len jeho číslo v registri NBS, ďalej neobsahuje informáciu o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť [náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch] ani dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere [náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch], keďže doba trvania zmluvy nie je v zmluve vyjadrená konkrétnym obdobím - ide pritom o iný údaj, ako konečná splatnosť úveru, ktorú možno určiť len konkrétnym dátumom. Zmluva tiež neobsahuje predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov; počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia [náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch].

24. Na základe toho sa preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Odhliadnuc od toho, dohodnutá odplata, ktorá mala pozostávať z úroku vo výške 39,15% v sume 26,10 Eur a administratívneho poplatku v sume 77,90 Eur, teda činiť spolu sumu 104,- Eur je pri výške spotrebiteľského úveru v sume 200,- Eur za obdobie od

7.1.2014 do 5.5.2014 (cca 4 mesiace) neprimerane vysoká a tak v rozpore so zákonným ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a súčasne aj v rozpore s dobrými mravmi a preto s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. O jej neprimeranosti svedčí aj viac ako trojnásobná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov poskytnutého úveru (251,18%) oproti priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov platnej ku dňu podpísania zmluvy, uvedenej v zmluve (75,53%).

25. Pozornosti súdu neunikla ani skutočnosť, že zmluva o úvere je podpísaná iba mandatárom žalovaného a nie žalovaným. Zákon o spotrebiteľských úveroch zakotvuje výlučne písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Bez podpisu obidvoch zmluvných strán nie je stanovená forma dodržaná. Z uvedeného dôvodu súd považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov aj v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch.

26. V konaní nebolo sporné, že žalobcovi bola vyplatená suma 200,- Eur a na úhradu úveru zaplatil žalovanému až sumu 660,54 Eur, teda zaplatil o 460,54 Eur viac ako bol podľa zmluvy povinný zaplatiť. Žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo by mu pri danom úvere malo patriť až zaplatenie sumy 660,54 Eur, namiesto ním poskytnutej sumy 200,- Eur. O uvedenú sumu sa potom žalovaný bezdôvodne obohatil, nakoľko mu žalobca plnil bez právneho dôvodu, keďže pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nemal žalovaný nárok na plnenie úroku a odplaty, a teda žalobca nebol povinný plniť žalovanému viac ako sumu vyčerpaného úveru. Z týchto dôvodov súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a to vrátane úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy bezdôvodného obohatenia od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia.

27. Ohľadom žalovaným namietaného premlčania uplatneného nároku súd poukazuje na to, že premlčanie je jeden z tradičných a významných inštitútov súkromného práva. Hlavným zmyslom existencie premlčania je stimulovať veriteľa k rýchlemu a včasnému uplatneniu jeho práva a zároveň snaha predchádzať v konkrétnych prípadoch dôkaznej núdzi na strane veriteľa v súdnom konaní a prispieť aj k právnej istote účastníkov občianskoprávných vzťahov. Ak by totiž veriteľ po tom, čo mu vznikla možnosť uplatniť svoje práva príliš dlho s uplatnením svojho práva otáľal, sťažila by sa tým možnosť dopátrať sa skutkového stavu a sťažilo by to aj dôkazné konanie a zároveň by vznikol na dlhú dobu trvajúci nevyriešený právny vzťah a tento by neprispieval k právnej istote. Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna (dvojročná) a dlhšia objektívna (trojročná alebo desaťročná). Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia nezávisle od seba. Ak sa skončí plynutie čo aj len jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že veriteľovi ešte plynie druhá premlčacia doba. Počiatok subjektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je viazaný na okamih získania subjektívnej vedomosti oprávneného o tom že k bezdôvodnému obohateniu došlo a kto sa na jeho úkor obohatil. Oba tieto predpoklady musia byť splnené súčasne a až týmto časovým okamihom dochádza k zrodu žalobného práva oprávneného. Objektívna premlčacia lehota začína plynúť odo dňa kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo. V prípade absolútnej neplatnosti právneho úkonu je plnenie poskytované na jeho základe bezdôvodným obohatením, pričom premlčacia doba začína u dodávateľa plynúť momentom prijatia nezákonnej platby, o ktorej vedel, že ju získava na úkor spotrebiteľa ako bezdôvodné obohatenie.

28. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca subjektívne získal vedomosť o tom že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto zaň zodpovedá až po porade so Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS dňa 10.1.2019, a teda k uplynutiu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby ku dňu podania žaloby, t.j. k 7.1.2021, vo vzťahu k žalobou uplatneným nárokom nedošlo. Žalovaný nijakým spôsobom napriek súdom poskytnutej príležitosti vo svojom vyjadrení nepreukázal, že sa žalobca o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil dozvedel už skôr a to pred márnym uplynutím dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Žalovaný vznesenú námietku premlčania riadne neodôvodnil a nepodložil relevantnými dôkazmi, pričom dôkazné bremeno v tomto prípade spočíva práve na jeho strane. V prípade ak žalovaný vznesie námietku premlčania je jeho povinnosťou preukázať skutočnosti na určenie začiatku plynutia premlčacej doby a tým aj uplynutie premlčacej doby (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/353/2014 a ďalšie). Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa však vyžaduje skutočná (preukázaná), a nie len predpokladaná vedomosť. Skutočná vedomosť je taká, kedy sa navrhovateľ dozvedel také skutočnosti, ktoré mu umožnia uplatniť právo žalobou na súde (uznesenie NS ČR zo dňa 27.3.2007, sp. zn.: 33Odo/306/2005, rozsudok NS ČR sp. zn. 25Cdo/2581/98, zo dňa 31.8.2000 a ďalšie). Z hľadiska

posúdenia začiatku plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty podľa ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je teda rozhodujúci okamih, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Zverejnením zákona o spotrebiteľských úveroch v Zbierke zákonov Slovenskej republiky sa uplatňuje len zásada, že neznalosť zákona neospravedľuje, z toho však nemožno automaticky vyvodit', že žalobca si bola vedomý aj toho, že na základe tohto zákona sa považuje úver zo zmluvy uzavretej medzi ním a žalovaným za bezúročný a bez poplatkov, najmä za situácie, ak je medzi stranami sporu táto skutočnosť sporná. Predpokladaná znalosť zákona jeho zverejnením v Zbierke zákonov SR, je okolnosťou objektívnou, pretože sa predpokladá u každého účastníka zmluvného vzťahu, na ktorý zákon dopadá, bez ohľadu na konkrétny subjekt. Vedomosť vyžadovaná § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je však vedomosťou subjektívnou, viažucou sa na konkrétny subjekt, nie len vedomosťou založenou na domnienke, preto sa skutočnosť, kedy sa strana o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil v konaní dokazuje, na rozdiel od znalosti právneho predpisu, ktorá nie je predmetom dokazovania. Rovnako čas, kedy spotrebiteľ plní je významný na účely objektívnej premlčacej lehoty a nemožno ho bez ďalšieho spájať so začiatkom subjektívnej premlčacej lehoty len s poukazom na povinnosť poznať právo. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 9/2012 zo dňa 16.1.2013, podľa ktorého princíp „neznalosť zákona neospravedľuje“ musí ustúpiť dôležitejšiemu princípu - princípu ochrany spotrebiteľa a tiež na náleží Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 43/2020-48 z 12.5.2020. Z rovnakých dôvodov nemôže byť v prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru takouto rozhodujúcou skutočnosťou, od ktorej začína plynúť subjektívna premlčacia lehota ani moment prijatia platby dodávateľom od spotrebiteľa nad rámec poskytnutej istiny spotrebiteľského úveru.

29. Pre posúdenie, či sa v danom prípade nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčuje v 3-ročnej alebo v 10-ročnej objektívnej premlčacej lehote je relevantné nielen zistenie, kedy spotrebiteľ plnil ale hlavne zistenie, či dodávateľ mal reálnu možnosť získať poznatok, že prijíma nezákonnú platbu a že ju získava ako bezdôvodné obohatenie na úkor spotrebiteľa. Spôsobilým dôkazom o úmysle veriteľa bezdôvodne sa na úkor spotrebiteľa obohacovať prijímaním platieb od spotrebiteľa po splatení spotrebiteľovi poskytnutej sumy je prijímanie takýchto platieb v dobe, keď už existovala judikatúra súdov k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a k neplatnosti spotrebiteľských zmlúv a to nielen vo veciach, v ktorých bol dodávateľ sám stranou takéhoto konania ale aj týkajúca sa iných podnikateľských subjektov. V tejto súvislosti súd príkladmo poukazuje na rozhodnutia súdov z obdobia, kedy malo dôjsť k prijatiu platby žalovaným nad rámec istiny poskytnutého úveru (t.j. k 9.12.2016), podľa ktorých boli spotrebiteľské zmluvy pripravené žalovaným s vadami spôsobujúcimi bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru pre nedodržanie náležitostí vyžadovaných hlavne § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (pozri napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/134/2016 z 26.7.2016, sp. zn. 17Co/50/2015 zo 6.8.2016, 17Co/162/2016 z 8.11.2016, 8Co/102/2016 z 28.11.2016, rozsudok Okresného súdu Košice I. sp. zn. 15C/22/2016 z 1.12.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/229/2016 z 24.11.2016 a iné).

30. Vo vzťahu k dôvodnosti príklonu súdu k aplikácii desaťročnej objektívnej premlčacej o úmyselnom bezdôvodnom obohatení žalovaného súd ďalej poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/46/2019 z 28.1.2020, ktorý okrem iného analyzuje aj dopad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo 238/2017 z 18.10.2018 na súdnu prax, o ktorý sa opiera i žalovaným predložené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/219/2019 z 21.10.2020. Podľa označených uznesení najvyššieho súdu totiž nie veriteľ má dôkazné bremeno dokázať svoju nedbanlivosť, ale spotrebiteľ má povinnosť dokázať vedomostnú a vôľovú zložku úmyselného konania na strane firmy. V prípade, ak spotrebiteľ neunesie bremeno dôkazu, potom bude dopadať na prípad kratšia objektívna trojročná premlčacia doba, ktorá je pre spotrebiteľa nepriaznivá. Najvyšší súd pri formulovaní svojho záveru použil analógiu z trestného práva. V tomto smere však vznikajú úvahy o kolízii takéhoto postupu s princípom efektivity újnjného práva. Je totiž problematické (takmer nemožné), aby spotrebiteľ preukázal firme jej vedomosť o porušovaní pravidiel a tiež preukázal uzročzenie (vedomosť) na strane osôb konajúcich za veriteľa, že sa veriteľ obohacuje. Naviac je problematická otázka, že ak je dodávateľ- poskytovateľ úveru právnickou osobou, u ktorej osoby na strane firmy má spotrebiteľ dokazovať vedomosť o porušovaní práva. Je nutné podotknúť, že v inej veci Súdny dvor rozhodol, že vyžadovanie od spotrebiteľa preukázať konanie na strane dodávateľa je v rozpore s princípom efektivity. Išlo o prípad francúzskych súdov, ktoré sa zaoberali dokazovaním porušenia pravidiel o preverovaní bonity spotrebiteľa (pozri rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci

C-449/13, CA Consumer Finance SA proti Ingrid Bakkausovej a spol., bod 9., podľa ktorého sa ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej dôkazné bremeno nesplnenia povinností upravených v článkoch 5 a 8 Smernice 2008/48 zaťažuje spotrebiteľa). V tomto type vecí je pritom aj oproti vyššie uvedenému prípadu ďaleko viac náročnejšie dokázať dodávateľovi jej vedomosť a uznanie o porušovaní pravidiel týkajúcich sa poskytnutia úveru. Spotrebiteľ má preto len možnosť poukázať na fakty, ku ktorým došlo, no je extrémne náročné vyžadovať od neho preukázať vedomostnú a vôľovú zložku konania firmy. Preto nie spotrebiteľ by mal dokazovať firme jej vedomosť o porušovaní zákona, ale firma by mala mať dôkazné bremeno, že pri prijatí platby nekonala úmyselne. Tak má veriteľ šancu dokázať len nedbanlivosť, aby sa aplikovala pre neho priaznivejšia kratšia trojročná objektívna premlčacia doba. Odhliadnuc od týchto úvah vyplývajúcich z rozhodovania Súdneho dvora EÚ treba v prejednávanej veci zdôrazniť, že úmysel (minimálne nepriamy) je daný absenciou konkrétnym zákonným ustanovením špecifikovanej náležitosti predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo je nutné vyhodnotiť ako úmyselné porušenie zákona o spotrebiteľských úveroch a z toho potom vyplýva ako nutný dôsledok aj úmysel (minimálne nepriamy) na strane dodávateľa získať od spotrebiteľa bezdôvodné obohatenie prijatím platby nad istinu poskytnutého úveru. Keďže do pojmu ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych inštancií je potrebné zahrnúť nielen rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ale rovnako tak aj rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie, týmto je pre vo veci konajúci súd daná možnosť odklonu od vyššie uvedeného názoru najvyššieho súdu obsiahnutého v jeho uznesení sp. zn. 1Cdo/238/2017 (§ 220 ods. 3 CSP). Podľa názoru súdu tak v danom prípade došlo zo strany žalovaného k úmyselnému získaniu bezdôvodného obohatenia na úkor žalobcu a objektívna premlčacia lehota vo vzťahu k uplatnenému nároku tak neuplynula.

31. Vychádzajúc zo zistenia, že žalobca zaplatil žalovanému nedôvodne sumu 460,54 Eur, hoci úver mu poskytnutý bol bezúročný a bez poplatkov a súčasne žalovaným vznesená námietka premlčania bola posúdená ako nedôvodná, súd žalobe vyhovel a výrokom I. tohto rozsudku žalovaného zaviazal vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 460,54 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 460,54 Eur od 23.1.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech preto priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

(§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.